

slag, uden at paavise, hvorledes det skulde gjøres bedre, bestandig kun anstrender sig for at finde paa nye Udsættelser imod, hvad der er fremkommet. Det er blevet fremhævet ved tidligere Selskaber, og jeg vil endnu en Gang fremhæve det, at de Herrer, naar intet Forslag foreligger, retter stærke Klager derover imod Regjeringen og opfordrer denne til at fremlægge Forslag i denne eller hin Retning. De Herrer have ogsaa gjort det ligeoverfor den ærede Krigsminister, da han fremkom med sit Forslag til Hærloven. Men, naar saa et Forslag fremkommer, gjøres det til Gjenstand for en Kritik, om hvilken jeg uagtet de fra den sidste ærede Tale fremkomne Utringer ikke skal undlade at udtale, at Kritiken bærer fuldstændig Præget af, at man med største Flid søger at finde Udsættelser ved det. (Ufbrydelse af Berg). Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger, at dette er rigtig, men han veed formodentlig, at der er intet hverken paa Jorden eller udenfor Jorden, paa hvilken der ikke kan findes Noget at udsætte, selv Solen og Maanen give jo saa ofte Anledning til saadanne Udsættelser, at det forekommer mig, de skulde skamme sig ved oftere at vise sig (Munterhed). Seg vil altsaa bemærke, at naar man kun lægger an paa at finde Udsættelser, da er der ikke noget Forslag i Verden, selv om det kom fra den største militære Autoritet, paa hvilket der ikke kunde gjøres Udsættelse. Men naar man skal rigtig bedømme de Herrer's Forhold som Kritikere, saa er Spørgsmaalet, om de Grunde, som de fremsætte imod det foreliggende Forslag, virkelig ere saadanne, at naar Andre veie disse Grunde, de da kunde finde, at der er Vægt i dem, og da vil jeg sige, at uagtet jeg nærmest staar paa de Herrer's Standpunkt med Hensyn til Begrænsningen af de Midler, der skulle anvendes, er jeg ikke istand til at finde nogen Vægt i de af dem gjorte Indvendinger. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) yttrede, at vor Stilling ved Indløbet til Østersøen og den Betjening, den havde for Europas 4 Stormagter, skulde være vor Beskyttelse; men der laa vi, forsaavidt jeg veed, baade i 1848 og 1864, og det viste sig dog, at vor Stilling ved Indgangen til Østersøen hverken beskyttede os i 48 eller 64, og jeg maa sige, at de Grunde, som han anførte for, at vi ikke skulde gjøre særegne Foranstaltninger til at beskytte Derne, netop ere de, som efter mit bedste Skøn staa som stærke Grunde til at gjøre det, for at vi ikke skulle være aldeles værgeløs prisgiorne den første den bedste af to Stormagter, der maatte finde det af Vigtighed at sætte sig i Besiddelse af Indgangen til Østersøen. Dan indrømmede ju selv, at den ene af disse Stormagter kunde være stærk fristet til at komme den anden i Forløbet ved gennem en pludselig Overtumpling at sætte sig i Besiddelse af Derne; men det er netop det, som disse Forsvarsanstalter gaa ud paa at for-

hindre. Det er sagt fra Flertallets Side og idelig og idelig gjentaget, at de militære Sagkyndige, som have udtalt sig om den foreliggende Sag, være fuldstændig uenige. Det er mærkeligt, at jeg, der med den største Interesse har fulgt hvad der er fremkommet fra den Side, ikke har hørt nogen afgjørende Indvending mod selve Forslaget. Der er netop det Hjelbne Tilfælde tilfede, at det, som Forsvarsministrene have foreslaaet, og navnlig hvad den ærede Krigsminister har foreslaaet, og som har været diskuteret i 3 samfulde Dage — thi hvad der foreligger idag, har ikke været Gjenstand for en saa udtømmende Kritik — derom have netop de militære Sagkyndige været forholdsvis enige. (M. P. Jensen: Nei!) Jo, i alt Bæseligt. De have været enige i det Bæseligt af, hvad der foreligger. Et andet Punkt er, at de ikke have været enige i, hvorvidt Befæstningen skulde udstrækkes, men de ærede Herrer maa lægge Mærke til, om der nogensinde vil kunne blive fuldstændig Enighed derom. Dersom der skulde være Tale om, hvorvidt vor Armeé skulde bestaa af 25-, 30-, 35-, 31- eller 32,000 Mand, vilde der vistnok, naar Enhver skulde nævne den Størrelse, som han ansaa for den efter hans Opfattelse absolut rigtige, aldrig nogensinde kunne blive fuldstændig Enighed om, hvor stor Armeen skulde være. Men dersom man vilde sige, fordi de Sagkyndige ikke ere enige om, hvor stor Armeen skal være, behøve vi ingen Armeé, da vilde vi derved stille os paa samme Standpunkt til Armeen som her til Befæstnings-spørgsmaalet. Fra de Militæres Side, der have udtalt sig og som med nogen Alvor have drøftet selve det foreliggende, har det været virkelig erkjendt, (Ufbrydelse). Seg siger, „alvorlig“ drøftet det foreliggende; thi naar man skal gaa ind paa en alvorlig Drøftelse, skal man komme med alvorlige og stærke Grunde. Seg gjentager, det har fra de Herrer's Side for det første været erkjendt, at det Allerførste og Nødvendigste, som der maatte være Tale om, naar vi skulde tænke paa at sikke Danmarks Uafhængighed, det var at sikke Kjøbenhavn mod en Overtumpling fra Søfiden. Derom have Alle været enige, og det er efter min Mening saa uopnæbende, at intet Menneffe overhovedet kan tænke paa at ville anvende Noget paa Danmarks Forsvar, naar man ikke først og fremmest sikker os imod, at en af de Stormagter, om hvilken man har talt, har det i sin Magt, blot ved at tommandere en Flaade til at lægge sig for Kjøbenhavn eller at bombardere Hovedstaden, at tilkvinge sig, hvilke Betingelser den vil. Seg veed da ikke, hvad det skulde nytte til at træffe andre Foranstaltninger, naar dog vor Skæbne var afgjort, førend vi kunde komme til at bruge de andre Forsvarsmidler. Der er et Hovedpunkt, hvortom de militære Sagkyndige have været enige. Derved er der det Punkt, som den ærede Marineminister har forelagt i Dag; —